

lader sig gjøre, og efter den Stemning, der er her i dette Thing i denne Retning, vil jeg sige, at det ligger meget nær for dette ærede Thing at stræbe efter, om det i den Henseende kunde være heldigt. Jeg tror imidlertid at burde forudsige, at De ville finde, at det er en meget vanskelig Opgave, skjøndt jeg paa ingen Maade tør sige, at den er uløselig, og jeg vil derfor meget gjerne forene mine Bestræbelser med Deres for at finde den Løsning, som jeg hidtil forgjæves har søgt. — Jeg vil endnu med Hensyn til, hvad det ærede Medlem for Veile Amts 1ste Valgkreds anførte, sige nogle faa Ord i Anledning af det første Punkt, som han fremdrog, nemlig, at han ønskede, at Hartkornskatten skulde afskaffes. Naar det ærede Medlem beraabte sig paa, at der allerede for 3 à 4 Aar siden var fremsat et Ønske herom i dette Thing, saa har han vistnok fuldkommen Ret deri, men jeg maa dog gjøre opmærksom paa, at det just ikke er sagt, at Regeringen, fordi et Medlem eller maatte endog saa et Udvalg eller Flertallet i et Udvalg har fremsat et saadant Ønske, da med Nødvendighed bør foranstalte en saadan Række Underfølgelser, som det ærede Medlem havde tænkt paa. Jeg er forøvrigt meget tilbøjelig til at antage, at det kunde have sine Fordele, om man kunde komme til en Afslutning af Hartkornbeskatningen; men jeg vilde meget fraraade dette Thing at trække dette Punkt ind i denne Sag, thi det er atter et meget stort Kapitel. Det foreliggende Lovforslag er jo allerede meget omfattende, idet det fremdrager en hel Del særdeles vanskelige Spørgsmaal, og skulle vi ogsaa beskæftige os med Formuesbeskatningen, bliver Arbejdet betydeligt forøget; men vil det ærede Medlem endnu trække Spørgsmaalet om en Afsløsning af Hartkornbeskatningen ind, saa frygter jeg for, at Arbejdet vil blive aldeles uoverkommeligt. Jeg tror, at det er bedre for os, at vi søge at begrænse os alene til den Materie, der netop foreligger, end saaledes at trække Alt ind, hvad der kan være af nogen Interesse, og som staar i en mere løs Forbindelse med det foreliggende Lovudkast. Jeg maa derimod erkende, at der med Hensyn til Formuesbeskatningen foreligger for dette Thing en langt større Opfordring til at beskæftige sig dermed, thi der er en Beslutning af Folkethinget, som blev fattet i forrige Samling, og som udtrykkelig indbefattede, at det var Folkethingets Anskuelse, at den kommunale Skat burde begrændes derpaa; der er altsaa en særlig Opfordring for dette Thing til at undersøge, om det Ønske, som den Gang blev udtalt, ogsaa var et virkelig gennemførligt Ønske. Jeg beder om Forlæbelse, det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. M. Hansen) underretter mig i dette Dieblæk om, at dette Ønske ikke kom til Afstemning i Folkethinget; dette har jeg overset, og jeg beder altsaa, at dette maa tages tilbage. Imidlertid blev der af det meget talrige Udvalg, som var

nedsat om denne Sag, fremsat en enstemmig Indstilling til Thinget, og Regeringen har støttet sig derpaa, den har handlet i Henhold til denne Indstilling fra det Udvalg, som da var nedsat, og netop i sin Henvendelse til Københavns Kommune paalagt den at tage Hensyn dertil og stræbe at imødekomme de Anskuelser, som da bleve fremsatte. Og hvad har det ført til? Det Hovedpunkt i denne Indstilling har Regeringen, saavidt jeg skjønner, paa den loyaleste Maade udført, — det er nemlig et andet overordentlig vanskeligt Punkt, — den mellemkommunale Beskatning. Jeg veed ikke, hvormange af de Herre der paa et tidligere Stadium ret have stræbt at trænge ind i og gjøre sig fortrolige med de Vanskeligheder, der ere forbundne med at etablere en mellemkommunal Beskatning for hele Landet, men jeg tør paasta, at Enhver, der har gjort det, vil være kommen til Erkendelse af, at det er en saare vanskelig Ting. Nu forekommer det mig, at det Forslag, som i den Henseende er stillet af Indvrigsministeren, er et meget gennemtænkt Forslag, der i det Hele løser de Vanskeligheder, som ere forbundne med Sagen, paa en tilfredsstillende Maade. Jeg vil tillade mig at bemærke, at der er et Par Enkeltheder deri, som jeg tror have faaet en mindre heldig Form; dette angaar imidlertid saa aldeles Detailen, at jeg slet ikke skal opholde mig derved, men i det Hele og Store finder jeg, at den Tanke, som den ærede Minister har stræbt at gennemføre i denne Sag, er korrekt. — Jeg skal nu tillade mig at fremkomme med nogle Bemærkninger angaaende et andet Hovedpunkt, der er fremdraget i denne Debat, nemlig den Betragtning, der blev fremsat af det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Octavius Hansen). Det ærede Medlem fremdrog det store Spørgsmaal om den stigende eller progressive Indkomstskat. Dette Spørgsmaal have vi jo her oftere drøftet, og ærede Medlemmer ere saa fortrolige dermed, at jeg meget tvivler paa, at jeg vil kunne sige Noget derom, som er nyt. Jeg skal kun gjøre den Bemærkning til det ærede Medlem, at naar han omtalte den Frygt, der paa et andet Sted var kommen til Orde for, at en saadan stigende Indkomstskat kunde stramme Skattebyrden bort fra Kommunerne, som en Spøgesfrygt, saa tror jeg dog, at det ærede Medlem vilde have udtrykt sig anderledes, naar han havde været bekendt med, hvor ofte det endog i de senere Aar er hændet her i Landet, at Folk ere flyttede bort fra Kommuner, især Kjøbstadkommuner, paa Grund af, at de vare for højt beskattede, naar det var formuende Folk, naturligvis ikke, som det ærede Medlem tænker sig, naar deres hele Virksomhed berodde der, men navnlig naar det var Folk, der vare i Besiddelse af en mere volig Formue, og de ikke følte sig tilfredse i saadanne Tilfælde, hvor Kommunerne, i Kraft af den Myndighed, de have efter Formue- og